

at han vel kunde indsee, at jeg i saa Henseende kunde være undskyldt, som en oplysende Bemærkning at tilføie, at allerede i Midten af Januar Maaned besluttede jeg mig til, i den Hensigt, saavidt muligt ogsaa at faae et Blik paa Theaterforholdene, at nedsætte en Commission for at tage under nærmere Overveielse, hvorvidt en saadan Forandring, som den, der nu i det Væsentlige er foreslaaet, med Nytte vilde kunne lade sig effectuere. Denne Commission bestod, foruden af Theaterdirecteuren, tillige af Bygningsinspecteuren, Professor Vindebol, og Theatremaler Lund. Disse Mænd have med megen Iver, og forholdsvis meget hurtigt, foretaget alle i saa Henseende fornødne Forarbejder og afgivet en Betænkning, som gaaer ud paa, i høi Grad at anerkjende det Hensigtsmæssige i, ja næsten Nødvendige af en saadan Forandring. Denne Betænkning, som er ledsaget af fuldstændige Tegninger og Planer, er først indkommen, efterat Spørgsmaalet om Tilskuddet til Theatret var afgjort ved Finantslovens 2den Behandling, og jeg har derfor ikke kunnet gjøre Andet, end at forelægge Finantsudvalget den til Eftersyn imellem 2den og 3die Behandling. Dette har saaledes havt Leilighed til, ligesaagodt som jeg selv, at gjøre sig bekendt med denne Sag, og jeg har med Tilfredsstillelse seet, at det har tiltraadt Forslaget. Det Spørgsmaal, hvorvidt det skulde være rigtigere at faae et ganske nyt Theater, har jo oftere været bragt paa Bane her i Salen, ligesom ogsaa det forrige Ministerium har gjort Skridt til at undersøge, hvorledes Sagen i saa Henseende vilde stille sig; men det har imidlertid vist sig, at en saadan Plan vilde møde Vanskeligheder og Hindringer fra forskjellige Sider. Det er blevet oplyst af de bygningskyndige Folk, til hvem man i saa Henseende har maattet tage sin Tilflugt, at Anskaffelsen af et nyt Theater, naar det skulde være nogenlunde tilfredsstillende, vilde medføre en Bekostning af 3 à 400,000 Rd., hvilket ogsaa er anført af den sidste ærede Taler, og, naar man nu spørger, hvorfra disse Penge skulde komme, saa vil det vise sig, at dertil aldeles ingen Udflugt er, naar man ikke vil hengive sig til aldeles ugrundede Forhaabninger enten om en mulig Lyft til igjen-

nem Actier at skabe en saadan Capital, eller til den Tro at kunne faae den fra England, hvortil man jo ogsaa har henviist, eller, hvad jeg vilde ansee endnu vanskeligere, end at faae Penge fra England eller endnu længere borte fra, til Gaabet om at faae dem fra Communen. Der er heller ingen Fare paafærde, fordi man ikke kan faae et nyt Theater. — Var det ikke mere foruroligende Fremtidsspørgsmaal, kunne vi sandelig være beroligede. Et heller kan jeg troe, at Faren ved det nuværende Theater er saa stor, som den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts Ade Valgfreds (Drewsen) antydede, thi, dersom dette var Tilfældet, saa vilde det være utilgiveligt, dersom man i saa Fald ikke strax traf Foranstaltninger derimod; men derimod kan det ikke nægtes, at, selv om ikke Ens Liv og Lemmer ere udsatte for at saares ved at gaae i Theatret i dets nuværende Stikfelse, saa er der meget Andet, der baade saares og lider ved Theaterbygningens nuværende Tilstand. Det er saaledes ganske vist, at hvad Auditoriet angaaer — og jeg haaber, at man ved Forhandlingen af denne Sag vil holde sig til Auditoriet, og ikke derfra gaae over til Scenen, om hvilken der jo slet ikke er Spørgsmaal — saa maa det erkjendes, at der med Hensyn til dette for Dieblirket er overordentlig store Mangler tilstede. Det er ganske vist, at, naar der hvert Aar maa fremkomme Spørgsmaal her i Rigsdagen om Theatrets oeconomiske Forhold, og det ved denne Leilighed ofte er vanskeligt at faae de fornødne Tilskud bevilgede, saa er det en ligesrem Pligt for den Minister, under hvis Bestyrelse Theatret hører, at gjøre Forsøg paa om muligt at tilveiebringe en saa forøget Indtægt af Theatret selv, at de Ubehageligheder, der ere forbundne med, igjennem Rigsdagen at tye til Statens Hjælp, derved kunde formindskes. Nu er jeg overbevist om, at uagtet naturligtvis det, som fornemmelig skal drage Publiet til Theatret, maa være selve Scenens Præstationer, saa er dog ogsaa de ydre Omgivelser, hvorunder man befinder sig paa Tilskuerpladsen, ikke uden en vis Indflydelse paa den Tilbøielighed, der er til at besøge Theatret; man kan ikke lade det forfalde saa meget, og efterhaanden synke saa dybt under